

Turin 23 Május 1894

Budapest fővárosi rekviáris

tisztelt törvényhatóságának

Barát előzővel kifejeztem már, csatlédunk halálját aron emlékeretes napok alatt midőn a főváros fogadta és örök nyughelyére kísérte dicsőült édes anyámat, nem mulasztatom el azt, hogy mély közérzetűnk irántban is ismételjem, válassza aron részvét iránta, melyet a főváros képviselői elutaráson előtt átnyújtani kéges volt.

Soha főváros nem képviselt tökéletesebben egy orrágnak köz érzelmét, egy nemzetnek legbensőb óhryát, mint Budapest aron éromorú és magasztos napokban midőn ar Egész háza gyászba borult, és a nemzet fogadta nap, halottját, - a vízre tőró napsz hontalant!

A főváros vitte el ar orrág vízét a külföldre, hogy felidobogjon a meghült nemes szív helyett, és együtt érezzen aron idegen föld keblével, mely vérszett a nap, magyar apertolést, és a mely rész megvált ó előtte idegen lenni, aron harminc néps évkalatt, melyet itt töltött.

A főváros hita háza a szeretett halottat,

ei alkalmat adott a nemzetnek arra hogy a polgárosodott
világ ei a történelem előtt, elhárítson magáról minden
lehető gyámot, minden árnyat, ei törökös aratás, a
tisztalt, a szeretet adóját, melylyel az egész polgárosodott
világ járult a nagy halott koporsójá elé, us, hogy nem
maradhatott el az ő Magyar haradjának adója sem.

A főváros meg szerze a nemzetnek a vigaszt
nagyszerűen róhatni le ezen adót, nagyszerűen jutalmazhatón
a nemzet halottját, azon jutalommal mely egyedüli volt
a mit adhatott; - az általános bánattal, ei általános
szerepével.

De midőn a főváros területén, oltárt emel
a nemzet a haradjaij érdemeinek, mely oltár
kedves halottunk virja lesz, - egy nagy kincsessel jutal-
marra meg a nemzet haradjas fővárosát, azért
hogy az egész ország érzelmeit magasatosan tudta
képviseelni akkor, midőn két világra figyelve, a
magyar nemzetre volt irányulva.

a leg mélyeb tisztelettel

Köszönettel Ferencz.

